[redacted]

VƯỢT QUA BẾ TẮC

HUỲNH MINH THUẬN

"Không ai hiểu hết nỗi đau bằng chính những người đã từng đi xuyên qua nó"

[redacted]

MỤC LỤC

LỜI TÁC GIẢ

"Bế tắc" hai chữ mà tôi ghét nhất. Ghét vì nó ám ảnh, nó đeo bám, nó hành hạ tôi trong suốt mấy chục năm rồi... Bế tắc bởi cuộc sống nghèo khó, bế tắc bởi bạo hành gia đình, bế tắc bởi căn bệnh ung thư và kết thúc là sự ra đi của người mẹ đáng kính của mình.

Tôi đã từng trả lời phỏng vấn một phóng viên rằng: Tuổi thơ tôi vui ít buồn nhiều, tôi đã khóc hết nước mắt rồi nên giờ không còn để mà khóc nữa.

Chính vì vậy, suốt thời gian dài đã sống, tôi chỉ nghĩ đến mỗi một việc đó là: tiêu diệt nó!

Nhưng làm sao để tiêu diệt khi tôi chẳng có một người nào để giúp đỡ, tôi chẳng có

ai để tư vấn, thầy cô nhà trường thì lại càng không bao giờ chia sẻ về chủ đề này. Một lần nữa, sách, những người thầy thầm lặng này chỉ ra cho tôi những bài học, đã lôi tôi ra khỏi những bế tắc trong cuộc sống của mình. Tôi đã tìm tòi từng bài học trong hàng trăm cuốn sách, tài liệu hướng dẫn rồi vận dụng cho chính bản thân mình. Tôi biến mình thành cái phòng thí nghiệm những bí quyết mà tôi học được. Cái nào không có tác dụng, tôi bỏ. Cái nào có tác dụng nhưng quá khó áp dụng, tôi cũng bỏ. Tôi chỉ thực hành những gì dễ áp dụng mà mang lại hiệu quả tức thì. Đúng vậy, tôi thích sự đơn giản, ngắn gọn mà hiệu quả, và trong tài liệu này, các bạn cũng sẽ thấy nó rất ngắn gọn đơn giản mà hiệu quả.

Nhưng trước tiên, tôi thú thật là cách đây không lâu, tôi chưa từng có ý nghĩ sẽ chia sẻ những bí quyết này cho nhiều người. Tôi

chỉ dùng nó để chia sẻ với những ai đặt lịch tư vấn riêng. Dù vậy, trong suốt quá trình tư vấn, tôi gần như nghe đi nghe lại những tình huống mà có nhiều điểm hết sức giống nhau. Ai cũng có những bế tắc gần như nhau. Vì vậy, tôi biên tập tài liệu này cũng là để chia sẻ những bí quyết đơn giản nhất cho những tình huống thường thấy nhất.

Đặc biệt, tài liệu này sẽ không được viết như một cuốn sách, mà nó sẽ được trình bày theo hình thức trò chuyện, phỏng vấn, như thể bạn đang ngồi trước mặt và trò chuyện với tôi vậy. Tôi nhận thấy đây là một cách hay để các bạn dễ dàng tiếp thu toàn bộ nhưng gì mà tôi muốn truyền đạt. Và những câu đối đáp mà các bạn đọc được ở đây cũng chính là những trao đổi mà tôi thuờng gặp nhất trong các buổi tư vấn trực tiếp của mình. Và bây giờ, chúng ta bắt đầu nhé:

1. NHỮNG TRẢI NGHIỆM ĐỈNH CAO

Chào thầy, em thường xuyên cảm thấy không vui, biết việc cần làm nhưng chần chừ không làm, em cũng không xác định rõ mục đích sống của mình là gì nữa, đó có phải những triệu chứng của bế tắc?

- Chính xác là như vậy. Đó là những biểu hiện chung nhất. Cũng có trường hợp một người có khả đầy đủ tiền bạc vật chất mà vẫn cảm thấy chán nản thì đó cũng là một dạng bế tắc. Nói chung nó là một trạng thái tâm lý không dễ chịu và không ai muốn sống mãi trong trạng thái đó.

Nhưng làm sao để vượt qua nó?

- Có 3 bí quyết đơn giản nhất. Chúng ta bắt đầu với bí quyết thứ nhất nhé!

Dạ ok! Em sẵn sàng.

- Giờ em hãy suy nghĩ xem từ đó giờ, những khoảnh khắc nào làm em nhớ nhất và thích nhất.

À, đó là khi em chơi thể thao, đi du lịch và lúc tập trung bạn bè lại ngồi tám.

- Còn gì nữa không?

Dạ, em cũng thích thú nhất khi chơi game, vẽ bậy bạ trên một tờ giấy và sáng tác truyện nữa.

- Tốt. Mỗi người sẽ có những trải nghiệm làm mình thích nhất. Với tôi đó là: Đọc sách, viết lách, hay đơn giản là ngồi trò

chuyện với các bạn như thế này nè. Hồi đi học thì tôi thích đi chỉ bài cho bạn và còn kiếm được khá nhiều tiền từ công việc đó.

Nhưng điều đó thì có liên quan gì tới việc vượt qua bế tắc thầy?

- Có đấy. Những điều mà chúng ta vừa liệt kê ra được gọi là: NHỮNG TRẢI NGHIỆM ĐỈNH CAO. Khái niệm này lần đầu được Brian Tracy nhắc đến trong cuốn Chinh Phục Mục Tiêu nổi tiếng của ông. Đó cũng là một trong những công trình nghiên cứu của nhà tâm lý học Abraham Maslow. Nó chính là những công việc hay những trải nghiệm mà chúng ta thích thú nhất. Những lúc đó chúng ta sẽ cảm thấy hạnh phúc nhất và thời gian như ngừng trôi. Đặc biệt, những trải nghiệm đỉnh cao của mỗi người sẽ khác nhau. Người thành công là người

biết rõ những trải nghiệm nào là trải nghiệm đỉnh cao của mình và họ liên tục sống trong nó và tạo điều kiện để trải **nghiệm** nó ngày một nhiều hơn nữa. Một người bế tắc thường họ không biết mình có những công việc gì là trải nghiệm đỉnh cao. Chính vì vậy họ ít khi cảm thấy hạnh phúc thực sự.

Nói vậy, nếu những trải nghiệm đỉnh cao của em là: Chơi Game và sáng tác truyện thì em phải làm gì?

- Thì em cố gắng tạo điều kiện để mình chơi game và viết truyện ngày một nhiều hơn nữa và sống bằng chính những trải nghiệm đó. Hãy biến nó thành nguồn vui vừa là nguồn thu nhập hay gầy dựng cả một sự nghiệp từ đó. Hầu như tất cả những trải nghiệm đỉnh cao đều có thể biến thành nguồn thu nhập nếu chúng ta thật sự mong muốn.

Vậy nếu em có 6 công việc đều cho em những trải nghiệm đỉnh cao thì em nên làm 6 nghề hay sao?

- Không cần phải như vậy. Có thể có một nghề mà vẫn có đủ sáu trải nghiệm trên. Ví dụ tôi làm nghề diễn giả thì cùng lúc tôi có được các trải nghiệm đỉnh cao là: Viết lách (vì phải viết sách, tài liệu), nói chuyện trước công chúng, tư vấn, đi nhiều nơi, gặp gỡ nhiều người, đọc sách...

Em hiểu rồi, nhưng có trường hợp nào một trải nghiệm đỉnh cao nào đó không thể trở thành nghề của mình không?

- Có chứ, thậm chí có khá thường xuyên đó. Ví dụ cho đến bây giờ, cầu lông chưa hề mang lại cho thầy nguồn thu nhập nào dù khi chơi cầu là lúc thầy có được những trải nghiệm đỉnh cao nhất.

Vậy thì liệu nó có tác dụng gì chứ?

- Như đã nói trải nghiệm đỉnh cao, cái quan trọng nhất là mang lại hạnh phúc cho chúng ta, giúp chúng ta cảm thấy một cuộc sống có ý nghĩa hơn, có ích hơn. Nó đưa chúng ta vượt ra khỏi bế tắc. Ngoài ra, cái hay của một trải nghiệm đỉnh cao là, dù đôi khi không trực tiếp tạo ra tiền thì nó cũng gián tiếp làm nên điều đó!

Em chưa hiểu lắm?

- Ví dụ nhé, dù thầy không kinh doanh gì từ cầu lông nhưng môn thể thao này đã giúp thầy có rất nhiều khách hàng chính là những người cùng chung sở thích đánh cầu. Thầy cũng từng ký nhiều cái hợp đồng ngay trên sân cầu rồi đó. Như vậy có phải

nó đã gián tiếp mang lại tiền bạc cho thầy không?

À, em hiểu rồi ạ. Cụ thể thầy nghĩ em nên bắt đầu những bước đầu tiên như thế nào để áp dụng bí quyết này?

- Thứ nhất, em dành thời gian ngồi viết ra những gạch đầu dòng là những trải nghiệm đỉnh cao của mình. Em lưu ý là danh sách không nhất thiết phải đầy đủ, em có thể bổ sung dần dần. Và theo thời gian thì nó sẽ dài ra và cũng có một số trải nghiệm đỉnh cao lúc này sẽ không còn đúng trong lúc khác. Vì vậy, em cứ update nó thường xuyên như một việc nên làm.

- Thứ hai, em tự tạo điều kiện cho mình được sống trong những trải nghiệm đỉnh cao đó càng nhiều càng tốt. Bất cứ khi nào thấy mình rơi vào cảm xúc không tốt thì lập

tức nhảy vào một trải nghiệm đỉnh cao gần nhất có thể.

- Thứ ba, hãy chọn một hoặc một số trải nghiệm đỉnh cao đó làm công việc, là sự nghiệp hoặc khởi sự kinh doanh và kiếm sống từ đó!

Dạ, em cám ơn thầy. Em thấy rất hay và dễ áp dụng đó ạ. Nhưng tại sao lại có những bí quyết khác nữa?

- Vì như thầy nói, mỗi bí quyết có thể phù hợp với người này lại không hoàn toàn phù hợp với người khác. Ví dụ có người nghĩ mãi mà không biết mình có những trải nghiệm đỉnh cao nào. Ấy vậy mà thầy phải chia sẻ cả 3 ba bí quyết trong tài liệu này. Ngoài ra, mỗi bí quyết sẽ phát huy tác dụng cao nhất trong một hoàn cảnh cụ thể.

Dạ ok, vậy mình tiếp thầy nhé!

2. PHẠM VI CÓ THỂ KIỂM SOÁT

- Giờ thầy hỏi em một câu nhen. Một ngày nọ, khi đang chạy xe máy ngoài đường thì trời ào ào đổ mưa, lúc đó cảm xúc em thế nào?

Dạ, tất nhiên là hơi bực bội đó thầy.

- Một câu hỏi nữa nha. Ví dụ em làm trong một công ty, làm mãi chả thấy tăng lương? Em có buồn không?

Dạ, rất buồn luôn chứ thầy.

- Một câu cuối đi nha. Bây giờ em yêu một người mà người ấy không yêu em, em có buồn không?

Dạ, còn phải nói, buồn muốn chết luôn.

- Em thấy không, người ta có thể buồn vì rất nhiều thứ trên đời, buồn vì bồ đá, buồn vì giá dầu thế giới tăng, buồn vì trời nắng quá, buồn vì trời mưa quá, buồn vì không được làm công việc mình yêu thích,.... Còn rất nhiều cái buồn nữa. Nhưng có một điều chung ở đây, em có biết là gì không?

Điểm chung là: Buồn! Đúng không thầy

Gần đúng thôi. Chính xác là: Buồn vì những điều mà mình không thể kiểm soát được!

Không thể kiểm soát được? Ý thầy là sao?

- Suy cho cùng thì mọi sự diễn ra trên đời này chỉ thuộc một trong hai phạm vi: Phạm vi có thể kiểm soát và không thể kiểm soát. Những người thành công và hạnh phúc là

người biết TẬP TRUNG VÀO PHẠM VI CÓ THỂ KIỂM SOÁT. Một kỷ niệm vui lần đầu thầy áp dụng bí quyết này cũng chính là câu hỏi mà thầy vừa hỏi em đó, đó là lần thầy chạy xe gặp trời mưa. Bình thường phản xạ chung của chúng ta là bực bội nhưng ngay lúc đó thầy lại cảm thấy dễ chịu vô cùng vì không quan tâm đến nó nữa, vì nó là phạm vi không thể kiểm soát. Lần tiếp theo thầy áp dụng bí quyết này chính là ở công ty của mình. Sau một thời gian làm việc mà không thấy sếp đá động gì đến chuyện tăng lương. Mà chuyện tăng lương là phạm vi không thể kiểm soát. Vì vậy, thay vì buồn chán thất vọng vì ông sếp không biết nhìn người thì thầy tập trung vào phạm vi có thể kiểm soát. Thầy đề ra và tập trung vào một số việc có thể kiểm soát gồm:

- Đi sớm nhất và về muộn nhất.

- Hoàn thành công việc nhanh hơn mong đợi. Ví dụ sếp giao một nhiệm vụ 5h chiều xong thì thầy thường hoàn thành lúc 3h chiều. Tức nhiên là ổng vui kinh khủng!

- Thường xuyên chia sẻ các ý tưởng mới nhằm cải thiện hoạt động hoặc nâng cao năng suất công việc.

- Nhận thêm các công việc khác để làm, mặc dù đó không phải là trách nhiệm của mình...

- Hỗ trợ, kèm cặp cho các nhân viên mới những kỹ năng nghiệp vụ cần thiết cho công việc.

- Kết quả, sau đúng 3 tháng, thầy không

chỉ được tăng lương mà còn được giao cho một vị trí mới tốt hơn.

Nhưng bí quyết này có sử dụng được trong mọi trường hợp?

- Hầu như là dùng được cho tất cả. Thầy lấy thêm một ví dụ nhé, một nhân viên tiếp thị, phải gõ cửa từng nhà thì nỗi sợ lớn nhất là nỗi sợ bị từ chối. Nhưng từ chối hay không từ chối lại là phạm vi không thể kiểm soát. Vì vậy, nếu cứ tập trung vào điều này thì chắc chắn nhân viên tiếp thị này sẽ rất khó để tiếp tục công việc. Ngược lại, hãy xem đâu là phạm vi có thể kiểm soát trong trường hợp này, đó có thể là cách ăn mặc sao cho lịch sự, bắt mắt. Cách mở đầu cuộc nói chuyện sao cho thu hút. Cách cuối đầu chào, cách bắt tay. Cách lựa chọn khu vực hay lựa chọn thời gian phù hợp để gõ cửa. Hoặc hay hơn nữa là đi học một lớp kỹ năng

về vấn đề này... Đó mới là tất cả những gì thuộc về phạm vị có thể kiểm soát. Nếu anh ta biết tập trung phạm vi này và phát huy tối đa kỹ năng của mình đồng thời không bao giờ nghĩ đến phạm vi không thể kiểm soát thành chắc chắn anh sẽ thành công. Khi gõ cửa một nhà mà bị từ chối thì anh cũng nhanh chóng quên đi ngay vì bảo: Buồn làm gì vì từ chối hay không đâu phải là điều mình có thể kiểm soát. Nhưng tiếp tục cố gắng là điều mình có thể!

Ồ thì ra là như vậy. Công nhận hay thiệt đó thầy. Còn bí quyết cuối cùng như thế nào, thầy nói luôn đi, em nôn nao quá!

- OK, chúng ta cùng bước qua bí quyết cuối cùng, cũng là bí quyết dễ thực hiện nhất trong ba bí quyết nhưng hiệu quả lại đạt được tức thì!

3. HÀNH ĐỘNG MỘT CÁCH LIÊN TỤC

- Trước tiên thầy kể em nghe một câu chuyện, một câu chuyện mà thầy đã chia sẻ trên trang cá nhân của mình nhưng cũng rất đáng được kể lại. Chuyện là gần nhà thầy có một quán cơm tấm. Đây là quán cơm mà thầy rất thích nên sáng sáng vẫn hay ra ngồi ăn.

Trong quán có một bà cụ già. Lúc nào đến ăn cũng thấy cụ ngồi một góc chậm rãi lột vỏ tỏi. Nghe đâu bà cũng đã trên 80. Có điều, không sáng nào đến đây mà thầy không nghe thấy tiếng chửi bới quát nạt bởi chính những đứa con bà cụ.

Có một lần bức xúc quá thầy hỏi, sao lại lớn tiếng với bà cụ như vậy, chị chủ quán cũng là con gái bà bảo:

- Bả lớn tuổi rồi, kêu lên lầu nằm nghỉ ngơi đi mà không chịu, cứ thích xuống ngồi lột vỏ tỏi. Có bao nhiêu đó tỏi thôi mà mất cả buổi sáng mới lột xong, ngồi choáng chỗ thêm.

Hiểu ra vấn đề nhưng cũng không biết làm sao để khuyên chị ta. Có hôm thầy còn chứng kiến chị ấy hất cả rổ tỏi từ trên tay bà cụ tội nghiệp xuống đất.

Đó cũng là một trong những lý do mà sau này thầy ít lui lại quán hơn. Mới cách đây mấy ngày, thầy trở lại quán nhưng nhìn một vòng vẫn không thấy bà cụ đâu nữa. Như có một linh cảm không lành, ngước lên bàn

gác thì thấy bàn thờ bà cụ vẫn còn nhang đèn nghi ngút.

Tự nhiên lúc đó, một cảm giác quặn thắc dâng lên trong lòng khiến thầy không thể nuốt nổi miếng cơm còn trong miệng!

Nghe một số người kể lại. Mấy tháng trước, vì mấy đứa con bà cụ không cho làm gì nên suốt ngày bà chỉ nằm một góc, buồn bã, ủ rũ rồi sinh bệnh mà mất.

Em biết không, nếu chúng ta cất một chiếc xe máy trong nhà một thời gian không sử dụng thì chắc chắn không lâu nó sẽ bị hỏng, nếu một con thuyền mãi đậu ở bến nó sẽ bị mục nát. Là con người cũng vậy, làm việc, lao động không ngừng lại mang lại nhiều lợi ích. Nếu gia đình chúng ta có một người già thì hãy tạo điều kiện để các cụ được làm một công việc gì đó có ích mà

vừa sức. Nó sẽ giúp các cụ sống lâu với chúng ta hơn!

Trong cuốn sách Quy luật 80/20, tác giả Richard Koch có viết: HÀNH ĐỘNG MANG LẠI NHIỀU NIỀM VUI VÀ SỨC KHỎE HƠN NGHỈ NGƠI MANG LẠI.

Oh, câu chuyện của thầy cảm động và có nhiều bài học quá. Nhưng thầy có thể giải thích rõ hơn như thế nào gọi là Hành động một cách liên tục?

- Thật ra, đây cũng là cách rất hay để chúng ta chữa được bệnh lười nhát. Thầy cũng từng chia sẻ một video clip liên quan đến vấn đề này. Có thể nói ngắn gọn, hành động một cách liên tục có nghĩa là chúng ta liên tục làm từ việc này đến việc khác. Dù việc đó là lớn hay nhỏ, khó hay dễ... Quan trọng nhất là chúng ta phải giữ đà

hành động này và không bao giờ nên dừng lại quá lâu trừ khi đi ngủ. Vì mỗi hành động dù rất nhỏ nhưng chính chúng lại cho ta một bước đà, một năng lượng rất tốt để chúng ta thực hiện các hành động tiếp theo.

Nhưng thầy có thể ví dụ cụ thể là những hành động như thế nào?

- Ví dụ nhé, nếu em đang nằm dài trên giường và cảm thấy không muốn làm gì thì việc đầu tiên là ngồi dậy, bước xuống giường. Đó là những hành động đầu tiên. Tiếp theo, em có thể cầm chổi quét cái nhà, sau đó đi tắm. Sau khi tắm xong em tự pha cho mình một ly cafe rồi ngồi vào bàn bắt đầu làm việc.... Cứ như thế hành động liên tục, liên tục, và liên tục. Rồi một ngày trôi qua em sẽ thấy mình đã giải

quyết được rất nhiều công việc. Nhớ đừng dừng lại!

Nhưng giả sử em đứng giữa hai hành động mà không biết nên làm cái nào thì sao?

- Đó một trong những vấn đề quan trọng. Khi hành động thì lưu ý là chúng ta nên chọn những hành động mà mình hoàn toàn có thể làm được và hành động đó phải: Có ích!

Thế nào thì gọi là có ích thưa thầy?

- Một hành động có ích thì một là nó giúp chúng ta đến gần với những mục tiêu của mình hơn hoặc mình tự cảm nhận ngay là nó có ích? Ví dụ nhé! Tập thể dục là có ích hay không có ích?

Dạ, có ích

- Gọi điện thoại cho một khách hàng thì có ích hay không có ích?

Dạ, có ích

- Quét cái nhà thì sao?

Dạ, cũng có ích.

- Ngồi một chỗ và suy nghĩ mông lung?

Dạ, không có ích.

- Chính xác đó. Nhưng nói tới vấn đề ngồi suy nghĩ thì chúng ta cần lưu ý thế này. Có nhiều lúc thầy cũng gặp phải trường hợp là, có nhiều vấn đề mình muốn ngồi xuống suy nghĩ cho thấu đáo trước rồi tính gì tính, gặp trường hợp này thì em nên kiếm cái gì đó đơn giản vừa làm rồi vừa suy nghĩ. Làm

như vậy cũng là cốt để giữ được cái đà hành động của mình.

Thường những lúc như thế đầu óc của chúng ta lại làm việc tốt hơn và chúng ta suy nghĩ lại sáng suốt hơn. Ví dụ thay vì ngồi một chỗ suy nghĩ thì thầy vừa tắm vừa suy nghĩ.

Dạ, em hiểu rồi, cho em hỏi thêm, một người nhân viên trong công ty lúc chạy tới chạy lui trông rất xông xáo thì có phải là: Hành động một cách liên tục không thầy?

- Có thể có cũng có thể không. Vì hành động khác với chuyển động. Một người chúng ta thấy di chuyển nhiều nhưng không mang lại kết quả cụ thể thì đó chỉ là chuyển động. Ngược lại, một người không thấy di chuyển nhiều nhưng lại cho ra nhiều ý tưởng có giá trị thì đó lại là hành động. Có điều

một người di chuyển nhiều thường cũng là những người hành động nhiều, vì chính sự di chuyển cũng giúp cho họ luôn trong một cái đà hành động tốt nhất.

Hồi nãy thầy có nhắc là, phải chọn những hành động mà mình có thể dễ dàng thực hiện được?

- Đúng vậy. Điều đáng mừng là hầu như mọi việc dù có khó khăn đến mấy thì chúng ta đều có thể chia nhỏ đến mức... có thể dễ dàng thực hiện được. Ví dụ em muốn viết một cuốn sách điện tử nhưng cảm thấy khó quá, em có thể chia nhỏ ra thành các bước có thể dễ dàng thực hiện được như sau:

Bước 1: Đi ra nhà sách
Bước 2: Đọc tên các tựa sách mà mình thích

Bước 3: Nghĩ ra một cái tựa cho cuốn sách mình sắp viết
Bước 4: Về nhà mở laptop lên
Bước 5: Mở một trang word lên
Bước 6: Nghĩ ra cái mục lục rồi viết nó ra
Bước 7: Viết lời mở đầu
Bước 8: Viết 1 chương đầu tiên
....

Cứ như thế cho tới khi mình hoàn thành cuốn sách.

Cho em hỏi câu cuối cùng nhé?

Ba bí quyết trên thì cái nào tỏ ra hiệu quả nhất và thầy hay dùng bí quyết nào nhất?

- Cả ba, và thầy cũng dùng cả ba. Tất cả đều rất hiệu quả. Vì vậy, em hãy nhớ nằm lòng ba bí quyết này và luyện tập nó như một thói quen. Còn bây giờ, nếu em thích

bí quyết nào nhất thì áp dụng ngay và luôn đi. Riêng theo phản hồi của những học viên được thầy tư vấn thì bí quyết số 3 là bí quyết mà họ dễ áp dụng nhất và mang lại hiệu quả một cách nhanh nhất. Chúc em thành công!

HUỲNH MINH THUẬN

Thông tin tác giả

Huỳnh Minh Thuận, hay còn gọi là Bầu Thuận, là một Doanh nhân hoạt động trong lĩnh vực "Sản xuất và kinh doanh Người nổi tiếng".

Bầu Thuận cũng là Diễn giả, Tác giả, Chuyên gia trong lĩnh vực Xây dựng Hình ảnh, Xây dựng Thương hiệu Cá nhân. Anh được nhiều người biết đến khi từng là quản lý, cố vấn hình ảnh của MC Nguyên Khang, Thạc sĩ Tâm lý Nguyễn Hoàng Khắc Hiếu, Nhà đào tạo Nguyễn Mạnh Hà, Tiến sĩ Tâm lý Huỳnh Văn Sơn, MC Én Đồng Hoài Hương, Én Bạc Trà My, Én Vàng Mỹ Linh,...

Hoạt động trong rất nhiều lĩnh vực nhưng khi được ai đó hỏi: Anh làm nghề gì? Thì câu trả lời của anh luôn là:

- TÔI VUI CHƠI ĐỂ KIẾM SỐNG!

Tháng 3 - Năm 2015